

Posudek oponentky k diplomové práci

Jméno diplomantky: Eliška Mocková

Téma práce: Victims of the Gravest Crimes: the Role of Victims in Legal Proceedings Before the International Criminal Court

Rozsah práce: 74 stran vlastního textu

Datum odevzdání práce: duben 2018

Aktuálnost (novost) tématu, náročnost tématu

Autorka se zabývá tématem, které je bezesporu aktuální. Postavení obětí jako právní otázka hodna zájmu se formuje v posledních desetiletích, mimo jiné i proto, že dříve byly příslušné zločiny brány jako nutné zlo, které má navíc řešit příslušný stát, a nikoli mezinárodní právo. V českém kontextu navíc zatím není tolik probádáno, byť bych nesouhlasila s autorkou, že je mu věnován jen jeden článek, z určitého úhlu pohledu se mu více věnovala doc. Bílková (otázky práva obětí ozbrojených konfliktů na odškodnění; obecnější závěry by mohly být pro práci zajímavé).

V zahraničí je téma více zpracované, a existuje k němu literatura, proto je možné říci, že téma není tolik náročné na vlastní výzkum, jako spíše na zpracování. Nároky pak vidím právě ve zpracování cizojazyčné literatury.

Práce je psána v anglickém jazyce.

Hodnocení práce (kritéria hodnocení práce, splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu, logická stavba práce, práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací, hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu), úprava práce (text, grafy, tabulky), jazyková a stylistická úroveň)

Co se týče formální stránky, autor zpracovává téma velmi dobře. Ve skutečně nadstandardním rozsahu využívá cizojazyčnou literaturu, včleňuje judikaturu i vlastní úvahy (byť ty občas působí jako kompilace).

Výběr literatury považuji za výborný, autorka obsáhla důležitá díla, zejména hodnotím kladně to, že se neomezila jen na dostupné po internetu, což je nyní ne až tak neobvyklý nešvar. Naopak, tak hezký výzkum, zejm. co do zajištění primárních i sekundárních zdrojů, jsem už dlouho neviděla. Poznámkový aparát je adekvátní, citováno je vhodně (jen neobvyklou citační

normou, zdálo by se mi vhodné ji na začátku představit), pro čtenáře využitelně. Jisté obtíže jsem měla s citacemi rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu. Práce je stylisticky a jazykově psána pěkně. O metodologii autorka rozsáhleji nehovořila, práce se zdá být místy deskriptivní, a místy analytická.

Z formálního hlediska lze jistě považovat kritéria kladená na tento druh vědecké studie za splněná.

Co se týče stránky obsahové, práce je členěna do úvodu, tří kapitol a závěru. Včleněn je obsah a seznam použité literatury. Práce je zpracována s využitím primárních pramenů i sekundárních zdrojů. Nejsem si jista, zda autorka sleduje svou práci více, než představit danou otázku, když formuluje cíl takto: „first, it tries to establish what is the current design of the victims’ mandate and secondly, how fit it is to fulfill the goals of the Court – to be the victims’ court“. Takto stanovený cíl byl ale bezesporu splněn. Výzkumná otázky by byla nicméně mohla text ještě lépe usadit, z mého hlediska je škoda, že ji v práci nenacházím.

Výběr kapitol i jejich pořadí je adekvátní záměru. Neobvyklé je založení části textu na fiktivním případě Cimidona Nonwega, což může napomoci tomu, aby čtenář text statutu lépe pochopil. Text vhodně popisuje přerod z doby, kdy byl za oběť považován jen stát, na nějž byl podniknut útok, do doby, kdy je to jednotlivec, který stojí před soudem v pozici oběti a jeho postavení je legislativně upraveno. Místy – zejména na začátku práce – by bylo vhodnější více propojit popisované se statusem oběti; souvislost je vidět, ale je žádoucí, aby byla autorkou identifikována, popsána a analyzována. U postavení obětí sexuálních zločinů by možná bylo vhodné zmínit i roli soudkyň v tom, aby byla daná otázka tematizována a brána ICTR vážně. Autorka zmiňuje také případ Libye, nejsem si jista, zda je skutečně Saif Kadhafi u Mezinárodního trestního soudu v Haagu.

Občas jsem váhala, co má autorka na mysli, kupříkladu již v úvodu na s. 1 najdeme větu „It also further petrifies position of an individual in the field of international law, the so-called legal subjectivity of an individual, which is still perceived as somewhat controversial (...)“, u níž přemýšlím, v čem má ono „petrifies“ spočívat.

Doporučení práce k obhajobě, navržený klasifikační stupeň a připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Autorka prokazuje velmi dobrou znalost dokumentů a literatury, kvalifikovaně s nimi pracuje. Předložená práce naplňuje kritéria kladená na diplomovou práci, je pěkně zpracovaná, napsána odborným jazykem, vybavena poznámkovým aparátem a seznamem literatury. Práci proto doporučuji k obhajobě, a předběžně, s výhradou průběhu obhajoby, ji hodnotím jako výbornou.

Otázky:

1. Jakou roli by podle autorky měl hrát „therapeutic and restorative approach to victims“ v mezinárodním trestním právu?
2. Jakou roli hraje judikatura v mezinárodním trestním právu? Můžeme hovořit o tom, že jej dotváří?

V Praze dne 20. 5. 2018

JUDr. Věra Honusková, Ph.D.